

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

Do druku nr 3754

Warszawa, dnia 2.03. 2011 r.

PG VII G 023-4/11

03 03 11

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Janina Paweł Minister

W nawiązaniu do pisma z dnia 4 stycznia 2011 r., nr GMS-WP-173-3/11, dotyczącego *rządowego projektu ustawy o weteranach działań poza granicami państwa*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.), pozwalam sobie poddać pod rozważenie następujące kwestie.

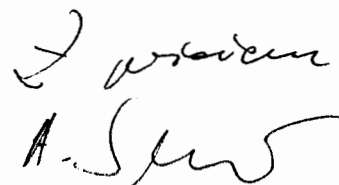
W zakresie przedmiotu projektu ustawy ocena projektu pozostaje poza kompetencjami merytorycznymi Prokuratora Generalnego, niemniej analiza proponowanych regulacji nasuwa wątpliwości co do ich poprawności konstytucyjnej, jak również zasadności inicjatywy legislacyjnej w tym zakresie.

Uregulowania proponowane w projekcie przewidują nadanie odrębnego statusu, i związanych z tym uprawnień, uczestnikom akcji militarnych i pokojowych - osobom biorącym udział w działaniach poza granicami państwa w ramach: misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej lub zadań Biura Ochrony Rządu, a także grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej, wynikających z aktywnej polityki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej. Osoby takie, określane w projekcie ustawy jako „weteran” lub „weteran poszkodowany”, jeżeli doznały uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z działaniami lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań, będą posiadały uprawnienia podobne lub tożsame z uprawnieniami wynikającymi z ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.).

Wypada podkreślić, że przywileje dla weteranów i inwalidów wojennych stanowią konstytucyjnie dopuszczone odstępstwo od zasady równości ze względu na szczególną wartość konstytucyjną, którą jest udział w walce o suwerenność i niepodległość Ojczyzny. o czym stanowi norma zawarta w art. 19 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej o specjalnej opiece państwa nad weteranami walk o niepodległość, zwłaszcza inwalidów wojennych.

Należy zauważyć, że wymiar zadań wykonywanych w czasie misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej lub zadań Biura Ochrony Rządu, a także grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej, wynikających z aktywnej polityki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej, charakter tych zadań i stopień zagrożenia dla życia i zdrowia w misjach pokojowych i w składach sił stabilizacyjnych zdecydowanie się różni, a także wynika z różnych podstaw prawnych. Decyzje w sprawach udziału Polskich Kontyngentów Wojskowych w misjach międzynarodowych podejmowane są zgodnie z prawem krajowym jak i międzynarodowym, jak również wynikają z mandatu społeczności międzynarodowej, przyjętego w oparciu o rozdział VII Karty Narodów Zjednoczonych, rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (żołnierze uczestniczący w operacji ISAF w Afganistanie).

W tej sytuacji wydaje się, że projektowane regulacje, polegające na wprowadzeniu do polskiego porządku prawnego nowego znaczenia pojęcia „weteran”, zbliżonego do pojęcia „kombatant” oraz do pojęcia „osoba będąca ofiarą represji wojennych i okresu powojennego”, którymi posługuje się przywołana wyżej ustawa o kombatantach, jak również realizacja celów jakie projektowane przepisy mają spełnić, wymagają ponownej pogłębionej analizy.

Andrzej Beremei